

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 8

Juli 1953

5. årgang

Tak – og lidt

I sidste Nr. af »Slægts-Nyt« rettede vor Redaktør en tak til dem, der hidtil har husket at indsende det Beløb, Bladet koster, naar dette bliver krævet, og derved har holdt Bladet gaende.

Desuden rettede han en tak til Bogtrykker Michaelsen i Vejle, fordi han fremstiller Bladet saa billigt. Jeg kan fuldt og helt tiltræde ovenstaaende. Særlig Michaelsen er vi stor Tak skyldig, ikke alene for Billigheden, men ogsaa fordi han fremstiller Bladet i en Skikkelse, saa vi kan være det bekendt. Det er en Glæde at modtage et Blad, der er saa smukt opsat og trykt. - Men ogsaa Redaktøren, Antonny Storgaard, benytter jeg Lejligheden til at bringe en hjertelig Tak for hans store Arbejde og Interesse for Bladet og for Storgaard-Slægten i det hele taget.

Det var nu Takken, - men der var lidt mere. Redaktøren oplyser i sidste Nr. af Bladet, at dette til at begynde med udkom i 175 Eksemplarer, nu udsendes der kun 135 Numre. Og deraf har kun 87 betalt det. Fortsættes der paa den Maade, behøver man ikke at være nogen stor Regnemester for at regne ud, hvorlænge det vil vare, inden det - lidt drastisk udtrykt – kan hedde: »den Herre rider. Alene«. —

Det bliver efterhaanden ikke saa faa Slægter, der dyrker Slægtsinteresser, men der er vist ikke mange, der har et Bindeled udenfor Slægten, som vort »Slægts-Nyt« kunde være. Skal vi sætte dette overstyr allerede? - Nu maa det ogsaa siges med Tak, at der er enkelte, der betaler Bladet rundeligt, og dermed støtter Økonomien. Men vi vilde meget gerne have ny Tilgang til vore rækker. - Læserne af de sidste Numre af »Slægts-Nyt« vil have lagt Mærke til de mange Dødsanmeldelser, der har været i disse Numre. Det er naturligvis fortrinsvis

i de gamles Rækker, det tynder ud. Men de har alle været meget slægtsinteresserede, og det er for en Del derfor, vi mindes dem her i dette Blad. Saa bliver der tomme Pladser, »blinde Roden«, kaldes det vistnok i Militærsproget. Disse skulde vi have udfyldt. Nu er der ingen Tvivl om, at Storgaardslægten stadig formerer sig, saa der er nok at tage af. Med andre Ord, det er den unge, livskraftige Del at Slægten, jeg gerne vil kalde frem i Rækkerne. Den kan vi ikke undvære. Derfor, I Unge, fyld de »blinde Roder«, for at blive i Militærsproget. Slut op i Rækkerne. —

Jeg tillader mig i denne Forbindelse at fremsætte et konkret Forslag: Naar du nu, kære Slægting, har modtaget dette Nr. af Bladet med den dermed følgende giroblanket, saa beder Jeg dig omgaaende at tilbagesende Blanketten behørig udfyldt til vor Redaktør, men - stop nu lidt, - der er mere endnu. Overvej nøje, om der ikke skulde være en eller anden inden for Slægten, som du mener godt kunde være med i Rækkerne, men ikke et der, og her tænker jeg især paa unge Mænd og Kvinder, som maaske er udgaaet fra dit Hjem.

Skriv Vedkommendes Navn og Adresse bag paa Giroblankettens Kupon, saa vil dette Nr. af »Slægts-Nyt« blive disse tilsendt og dermed Forbindelsen knyttet. Dermed sker vor Villie.

P.N.

Runde Tal

Beklageligt nok har vi overset 2 runde Tal i sidste Nr., hvorfor vi beder undskyldte og bringer en forsinket Lykønskning.

Fru Marie Storgaard, Viby, 80 Aar d. 13.-5.

Fru Petrea Hermansen, Gl. Dalsgaard, 80 Aar d. 3.-1.

Sølvbryllup

fejres d. 14. Juni d. A. af Nelly og Kristian Sangild, Ans.

Bryllup

(Slægtsbog Side 82) Jytte Hermansen, Gl. Dalsgaard, Kjellerup, gift d. 10.-5. 1953 med Politibetjent Thormod Andersen, Fuglermosegaard.

(Slægtsbog Side 75) Ruth Sørensen, Nr. Lyndelse, gift d. 24.-1. 1953 med Kresten Ilbjerg, Nr. Lyndelse.

Rettelse

til Rubrikken Bryllupper i sidste Nr. Der staar Johanne Fritze Marie Hartly men skulde staa Jonna Fritze Marie Hartly.

Fødsel

(Slægtsbogen Side 87) Eva og Børge Storgaard en Datter, Annelise Kristine Storgaard, f. d. 11.-1. 1953 i Grindsted.

(Slægtsbogen Side 101-102) Ruth og Anker Storgaard Jacobsen en Datter, I. A. 4. Anna Karin Storgaard Jacobsen, f. d. 22.-1. 1951 i Tørring - Øster Tørslev Sogn, døbt s. St. d. 18.-3. 1951.

(Slægtsbogen Side 110) Ellen og Thomas Mogensén, Nørskovlund, en Søn, VI. A. 1. Per Sten Mogensén; f. d. 14.-4. 1953 i Nørskovlund.

Flytning

Husk at anmelde Flytning. Der kommer nemlig hver Gang Eksp. tilbage med Betegnelsen: Adressaten ubekendt.

Red.

Girokortet

bedes venligst benyttet, saa snart du har læst dette Blad, herved gavner du Sagen.

Erindringer fra en bevæget Tid

Af Gunnar Storgaard.

(Fortsat).

Forinden jeg gaar over til næste Afsnit, der handler om min Forbindelse med Sabotage og Nedkastnings-Folkene, samt min underjordiske Tilværelse, og til sidst min Arrestation, havde jeg en lille Episode, jeg nær havde glemt.

Vi havde for »Frit Danmark« en Post-Box, hvis Nr. kun ganske faa kendte.

En Dag kom omtalte »Danmarks Christian« og spurgte mig, om jeg vidste, hvem der havde Nøglen til Boxen, og hvem der skulde tømme den. Det anede jeg ikke, og heller ikke, hvordan jeg skulde faa det at vide. Det ligger nemlig saadan, at Gestapo har opdaget den og sat Vagt baade inde i Posthuset og udenfor, for at tage den, der kommer for at tømme Boxen, og for at faa fat i dens Indhold.

Jeg fik fat i nogle af Gutterne, saavidt jeg husker et Par Studenter, som skulde holde Øje med Posthuset og advare Vedkommende, hvis det var en, vi kendte.

Imidlertid gik det meste af Formiddagen uden at der skete andet, end at »Danmarks Christian« pludselig dukkede op med en stor gul Konvolut, indeholdende de Breve og Papirer, der laa i Boxen. Hvordan havde han faaet fat i dem? Jo, han havde selvfølgelig sine Forbindelser paa Posthuset saavel som andre Steder, og han havde allieret sig med en Postfunktionær. Denne havde læsset et mægtig Læs Pakker paa en Vogn og sørgede for at vælte med hele Læsset lige netop ud for Vagtposten, som jo blev saa interesseret i dette Uheld, at hans Agtpaagivenhed var bortledet fra Boxen længe nok til at man kunde naa at bytte Papirerne med nogle andre.

Hen paa Eftermiddagen kom Redaktøren og Lederen af Bladet. Jeg fortalte ham, at Gestapo havde opdaget Boxen, og at jeg havde Vagtposter sat ud, for at advare den, der skulde tømme den.

Det var overdreven Forsigtighed, og helt unødvendig, for det var sikkert et løst Rygte, for han havde saa gode Forbindelser paa Posthuset, at han var bleven advaret for længst, dersom der var noget om Snakken. Han blev jo noget mindre selvsikker, da jeg ganske rolig aabnede en Skuffe og rakte ham Papirerne. Af saadanne eller andre lige saa spændende Episoder kunde der fortælles mange, om blot man kunde komme i Tanker om dem.

Naa, men Bladvirksomheden flyttede omsider og blev installeret i en tidligere Skræderforretning i Sønder Allé. Der kom jeg kun sjældent, fordi min Søster Ragna (Mik) boede lige oven over; og

paa det Tidspunkt vidste kun Frede og Børge, hvad jeg foretog mig.

Jeg fik her efter et Job som Kontaktmand for den siden meget kendte Tolstrup, Chef for de jydsk Nedkastningsgrupper og Sabotagegrupper. Mit Arbejde bestod i at modtage Folk rundt om fra det meste af Jylland, og aftale Mødesteder og -Tider, og forskellige Kendetegn. Paa bestemte Tider af Dagen indfandt nu Tolstrup eller en af hans Folk sig og fik Besked paa, hvor og naar der var Folk, han skulde møde. Det var et noget besværligt Arbejde, da der efterhaanden blev temmelig mange Aftaler i Løbet af en Dag, og da det jo af Forsigtighedsgrunde ikke kunde noteres ned, var det til Tider lidt vanskeligt at huske, hvem der stod hvor og hvilket Kendetegn, de havde, om ham i Stadion Allé havde Enblem i venstre Knap-hul vendt paa Hovedet, eller det var ham ved Domkirken, eller omvendt.

Sammen med denne Kontakt-Virksomhed fulgte ogsaa Indsamling af alle Arter af Oplysninger, der kunde være til Nytte for vore Allierede. Afgang- og Ankomst-Tider for Troppetog og Ski-be o. l.

Der blev efterhaanden en saadan Trafik af Folk i min lille Forretning, at Gestapo begyndte at fatte Interesse for, hvad der foregik, og vist efterhaanden blev klar over, at der kom nogle ret store »Fisk« i den lille Butik. I hvert Fald satte de til sidst Vagter ude paa Gaden det meste af Døgnet; det var jo nok Meningen at slaa til paa et Tidspunkt, hvor der var flest tilstede.

Det blev efterhaanden en temmelig haard Nervebelastning, og ogsaa for risikabelt for de mange, der kom hos mig, og for mig selv, og det var ogsaa Meningen, det kun skulde holdes gaaende, til man fandt et nyt Sted, der egnede sig til at overtage Job'et.

Imidlertid udviklede Sagerne sig temmelig hurtig. En større Rassa af Gestapo resulterede i Arrestation af ca. 70 Mennesker i Aarhus, hvoraf flere havde haft deres Gang hos mig, hvorfor Tolstrup fandt det klogest at lukke Forretningen, og at jeg forsvandt, da det ikke var saa godt, om man fik fat i mig. Jeg var jo i den uheldige Situation, at jeg kendte for mange og vidste for meget.

Forholdet var jo ogsaa det, at en Masse Mennesker rundt om i Jylland kendte mit rigtige Navn og min rigtige Adresse.

Jeg pakkede derfor en Formiddag i Juni 1944 det nødvendige Tøj i et Par Haandtasker og fik dem sendt ned paa Banegaarden i Garderoben.

Efter at have overdraget Nøglen, og Udleveringen af de faa Ting, der hang paa Værkstedet, til Frede, og udslettet alt, hvad der kunde bruges imod mig, og camoufleret mig bl.a. med Brilller med Vinduesglas, som jeg fik hos en Optikker i

Østergade, hvor jeg ogsaa deponerede alt, hvad der kunde identificere mig, saasom Kørekort og lignende, var jeg saa parat til at begynde et nyt Afsnit af denne mærkelige Tilværelse.

(Fortsættes).

Peder Nielsen Storgaard i Forstanderskabet 1841—1851

III.

Billigt Korn til trængende Familier.

Uddrag fra den gamle Forhandlingsprotokol.

Ved et Møde i Forstanderskabet afholdt den 24 November 1845:

»Forstanderskabet har i Betragtning at de høje Kornpriser anseet det for nødvendigt, at anmode Beboerne om at sammenskyde en Deel Tønder Rug og Byg, som skulde udsælges til fattige Familier for 4rd pr. Tønde Rug og 15 sk. pr. Tønde Byg, og blev det vedtaget, at Formanden skal lade en Liste cirkulere i Sognene, paa hvilken Enhver kan skrive det Quantum, som han vil anvende til dette Øjemedt«. —

Mødet den. 20. December: »Efter at denne Beslutning var tagen, og tildeels udført som nedenfor findes antegnet, modtog Forstanderskabet en Skrivelse fra Amdsraadet (dat. d. 5te Decbr. - modt. d. 8de) denne Sag vedkommende, og blev derpaa svaret, at Foranstaltninger til at sikre Trængende Brødkorn til nedsatte Priser, alt er truffen. —

En Liste over de Beboere som i begge Sogne have tegnet sig for Bidrag til de Trængende i Korn til 4rd pr. Td. Rug og 15 sk. pr. Td. Byg blev at Formanden fremlagt, 24 Tdr. og 3 Skp. Rug 16 Tdr. Byg. - Det vedtoges at Salget af denne Beholdning skulde tage sin Begyndelse i Slutningen af Januar og kun til saadanne Trængende, som ere udenfor Fattigforsørgelsen. Vedkommende haver at henvende sig til Formanden som efter Overvejelser med et Par at Forstanderne bestemmer hvem der skal overlades Korn af Beholdningen og hvor meget til Enhver. Foriøvrigt bliver Kornet i Ydernes Værge til det affordres dem.

Ved et senere Møde tog Forstanderskabet Bestemmelse om, hvilke Beboere i begge

Sogne, der skulde have »Andeel i det i Sognene til Nedsat Pris samlede Korn og erholde dette udleveret paa de fastsatte Vilkaar«, og derefter følger en Liste over de, der kunde komme i Betragtning.

Det følgende Aar gentog den samme Kalamitet sig, dog med den Forskjel, at Forstanderskabet købte Fordelingskornet hos en Købmand i Randers med Hr. Finderup i Ans, som Mellemand, men Kornet kom ikke i rette Tid og dette voldte det arme Forstanderskab en Del bryderi. Vi tager lidt af dette med.

Fra et Møde den 16. Juli 1847: »Da det ordinerede Qvantum Rug ikke ankom Slutningen af Juni, bleve de fleste af de, der havde tegnet sig for visse Skjæpper nødt til at købe andetsteds og behøver saaledes ikke hvad der var reqviret. Forstanderskabet har som Følge heraf maattet contramandere Bestillingen som beløb sig til 50 Tønder, nemlig 40 Tdr. for Vinderslev og 10 Tdr. for Hinge. Dog forbeholdes 5 Tdr. for Hinge og 15 Tdr. for Vinderslev. Købmand Krogsgaard i Randers, der havde paataget sig at skaffe den ovenanførte Qvantum Rug, vilde kun beholde det paa det Vilkaar, at han erholdt 1rd i Erstatning paa hver Tønde hvilke 30rd bliver at ligne paa Sogdenes Hartkorn nemlig 25rd paa Vinderslev og 5rd paa Hinge.

Hinge den 16. Juli 1847.

M. Lindhardt. J. Sørensen. P. N. Storgaard.

C. Mikkelsen. P. Nørskov. N. C. Iller.

A. Andersen.

Men Forstanderskabet ombestemte sig med Hensyn til denne Paaligning. I Stedet for besluttede man at opkræve Beløbet hos de

Beboere, der havde tegnet sig for Brødkornet Man vilde prøve at komme over Gærden hvor dette var lavest. Flere af Disse nægtede at betale, da de ikke havde faaet Kornet. De blev indkaldt for en »Forligsvæsens-Commission« den 5 November, men der blev intet Forlig —

Den 6. December 1847 indsendtes følgende Ansøgning til Amtskontoret: »Forstanderskabet for Hinge-Vinderslev Sogne ansøger underdanigst højkongelige Stiftamt i Viborg om fri Proces i medfølgende Sag, som det har paadraget sig, dels ved at følge den fra Stiftamtet forrige Aar udgangne Opfordring til at skaffe Korn under Dyrtiden, dels ved at opfylde et af selve Beboerne ytrede Ønske i denne Anledning. —

Da det bestilte Korn kom temmelig sent og en Deel af dem som havde ladet sig tegne for et vist Qvantum havde gjort Udveje paa anden Maade androg de om at fritages at modtage og betale Kornet da det endelig kom. Forstanderskabet gjorde sig altsaa Umage for at opfylde ogsaa denne Begæring og det bragte Købmand Krogsgaard i Randers til at beholde det mod en Godtgjørelse af 1rd pr. Tønde, hvilken Godtgjørelse Forstanderskabet ifølge den skriftlig sluttede Akkord tror sig berettiget til at afkræve dem, som befries for Modtagelsen af det Korn, som de havde tegnet sig for. De fleste Mænd have og betalt, kun nogle staa tilbage. De finder at Forstanderskabet selv til Tak for sin Ulejlighed, Tidsspilde og Bekostning selv kan udrede samme. Forstanderskabet seer sig derfor nødt til at tage sin Tilflugt til Retten«. *P. N.*